

Dosarul nr. 2ra-491/19

Prima instanță: Judecătoria Soroca, sediul Central (jud. Gh.Mîțu)

Instanța de apel: Curtea de Apel Bălți (jud. S.Procopciuc, N.Chircu, E.Grumeza)

ÎNCHEIERE

17 aprilie 2019

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Valeriu Doagă
Mariana Pitic
Tamara Chișca-Doneva

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Iurii Covalciuc,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Iurii Covalciuc împotriva Consiliului local Zastînca, raionul Soroca cu privire la contestarea actului administrativ și obligarea atribuirii cotei de teren,

împotriva deciziei din 20 noiembrie 2018 a Curții de Apel Bălți, prin care a fost respins apelul declarat de Iurii Covalciuc și a fost menținută hotărârea din 7 mai 2018 a Judecătoriei Soroca, sediul Central,

c o n s t a t ă:

La 30 iulie 2010, Iurii Covalciuc a depus cerere de chemare în judecată împotriva Consiliului local Zastînca, raionul Soroca cu privire la contestarea actului administrativ și obligarea atribuirii cotei de teren.

În motivarea cererii de chemare în judecată reclamantul a indicat că la 23 iulie 2009 s-a adresat cu cerere Primăriei satului Zastînca, raionul Soroca prin care a solicitat atribuirea unei cote de teren agricol, iar prin decizia nr. 8/6 din 24 iulie 2009 a Consiliului local Zastînca, raionul Soroca cererea enunțată a fost admisă, fiind dispusă atribuirea în posesia sa a cotei de teren echivalent cu suprafața totală de 1,5486 ha.

Din considerentul că, ulterior în baza sesizării nr. 136 din 28 octombrie 2009 a Direcției Teritoriale Control Administrativ Soroca, Consiliul local Zastînca, raionul Soroca prin decizia nr. 13/4 din 3 decembrie 2009 a admis sesizarea enunțată și a dispus abrogarea deciziei nr. 8/6 din 24 iulie 2009 prin care i-a fost atribuită cota de teren, a depus prezenta acțiune în instanța de judecată.

Iurii Covalciuc a solicitat inclusiv în urma concretizării acțiunii, anularea deciziei nr. 13/4 din 3 decembrie 2009 a Consiliului local Zastînca, raionul Soroca și obligarea Consiliului local Zastînca, raionul Soroca de a executa decizia nr. 8/6 din 24 iulie 2009 cu atribuirea în posesia sa a cotei de teren echivalent cu suprafața de 1,50 ha (vol.I,f.d.1,38 verso).

Prin hotărârea din 21 martie 2011 a Judecătorei Soroca, s-a anulat decizia nr. 13/4 din 3 decembrie 2009 a Consiliului local Zastînca, raionul Soroca și s-a obligat Consiliul local Zastînca, raionul Soroca să-i atribuiască reclamantului Iurii Covalciuc în natură conform deciziei nr. 8/6 din 24 iulie 2009 a Consiliului local Zastînca, raionul Soroca cota de teren echivalent în mărime deplină prevăzută pentru localitatea respectivă cu suprafața totală de 1,5486 ha, cod cadastral nr. xxxx și xxxx, respectiv cu suprafața de 0,7986 ha și de 0,7500 ha (vol.I,f.d.42).

Prin încheierea din 21 februarie 2018 a Judecătorei Soroca, sediul Central, în temeiul art. 449 lit. a) Cod de procedură civilă, a fost admisă cererea de revizuire depusă de Consiliul local Zastînca, raionul Soroca, a fost casată hotărârea din 21 martie 2011 a Judecătorei Soroca, iar cauza a fost reținută în instanța de fond pentru reexaminarea cererii de chemare în judecată depusă de Iurii Covalciuc (vol.I,f.d.219).

Prin hotărârea din 7 mai 2018 a Judecătorei Soroca, sediul Central, cererea de chemare în judecată depusă de Iurii Covalciuc a fost respinsă ca fiind neîntemeiată (vol.I,f.d.241).

Prin decizia din 20 noiembrie 2018 a Curții de Apel Bălți, a fost respins apelul declarat de Iurii Covalciuc și a fost menținută hotărârea din 7 mai 2018 a Judecătorei Soroca, sediul Central (vol.II,f.d.109).

Pentru a hotărî astfel, instanțele de judecată au constatat că prin adoptarea deciziei nr. 8/6 din 24 iulie 2009 în baza cărei Iurii Covalciuc a obținut cota de teren echivalent, Consiliul local Zastînca, raionul Soroca a încălcat legea cu privire la atribuirea terenurilor către cetățeni în proprietate, decizia nominalizată fiind emisă în contradicție cu prevederile art. 12, 13 al Codului Funciar, cu atât mai mult că la dosar nu există probe ce ar demonstra dreptul lui Iurii Covalciuc de a primi cotă de teren echivalent anume în satul Zastînca, raionul Soroca, motiv pentru care acțiunea enunțată a fost respinsă ca fiind neîntemeiată.

Invocând ilegalitatea și netemeinicia deciziei instanței de apel din 20 noiembrie 2018, a hotărârii primei instanțe din 7 mai 2018 și a încheierii instanței de fond din 21 februarie 2018, la 17 ianuarie 2019 Iurii Covalciuc le-a contestat cu recurs, solicitând admiterea acestuia, casarea actelor judecătorești ce constituie obiectul prezentului recurs cu pronunțarea unei hotărâri noi, de admitere integrală a acțiunii.

În motivarea recursului s-au indicat motivele de drept și de fapt invocate în cererea de chemare în judecată și în cererea de apel anexate la dosar.

A indicat că instanțele de judecată s-au eschivat de la exercitarea obligației impusă prin lege, de îndeplinire a actului de justiție, au examinat

superficial circumstanțele cauzei, nu au intrat în esența litigiului și nu au apreciat toate circumstanțele și probele existente ale cauzei, pronunțând hotărâri neîntemeiate de respingere a acțiunii (vol.II,f.d.124-127,135-140).

Prin referința depusă la 28 februarie 2019, Consiliul local Zastînca, raionul Soroca a solicitat considerarea recursului declarat de Iurii Covalciuc ca inadmisibil, deoarece acesta nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă, or, argumentele invocate în recursul nominalizat se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

În conformitate cu art. 434 Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Curtea de Apel Chișinău a pronunțat decizia contestată la 20 noiembrie 2018 (vol.II,f.d.109). Astfel, recursul declarat la 17 ianuarie 2019 (vol.II,f.d.124) este în termen.

Examinând temeiurile recursului declarat de Iurii Covalciuc în raport cu materialele cauzei civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Iurii Covalciuc nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

În conformitate cu art. 432 alin. (4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, însă, din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera inadmisibil recursul declarat de Iurii Covalciuc.

În conformitate cu art. 270, 433 lit. a), 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Recursul declarat de Iurii Covalciuc se consideră inadmisibil.
Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Valeriu Doagă

judecătorii

Mariana Pitic

Tamara Chișca-Doneva